

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200900
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7819200900.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému C. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. V. XXXX/XX, XXX XX C., zast. JUDr. Františkom Hadušovským, advokátom so sídlom Cyrila a Metoda 2, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 538,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % zo strany žalobcu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa pôvodne podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 538,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 31.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania od žalovaného.

2. Žalobu odôvodnil nasledovne:

3. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spolu dňa 18.06.2014 zmluvu o pôžičke evid. č. 9002099, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 800,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 24,17 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.450,20 eur. Do dňa vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 644,23 eur.

Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 26.03.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.05.2016 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Do dňa vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 538,85 eur. Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou.

4. Vo veci bol dňa 16.04.2019 pod sp. zn. 9Csp/45/2019 - 34 vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Žalovaný predmetný odpor odôvodnil tým, že zmluva nie je

v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

Výška úrokovej sadzby uvedená v Zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 12,61 % pre podobné typy úverov so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci jún 2014. V zmysle Zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 28,10 %, čo predstavuje viac ako dvojnásobok priemernej hodnoty v bankách. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon. Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať dohodu o výške úrokovej sadzby v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ako priečiacu sa s dobrým mravom, a tým pádom ako absolútne neplatnú. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie, treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom Zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Absencia úrokovej sadzby (alebo jej neplatnosť) môže byť dokonca považovaná za taký vážny nedostatok, ktorý spôsobuje neplatnosť Zmluvy ako takej (keďže podstatnou náležitosťou zmluvy je práve dohoda o výške úrokovej sadzby, ktorá v tomto prípade nie je platná); na základe uvedeného je teda Zmluvu dokonca možné považovať za neplatnú pre absenciu jej podstatnej náležitosti (platné dojednanie o úroku).

Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená riadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí (v zmluve je uvedený len neurčitý údaj o tom, že zmluva trvá do splatenia všetkých záväzkov klienta), preto podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkový.

5. Z opatrnosti žalovaný vzniesol v podanom odpore aj námietku premlčania. Podľa § 53 ods. 9 OZ môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky dňa 19.5.2016. Keďže toto právo mohol využiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, podľa nášho názoru sa predčasná splatnosť vzťahuje na splátku splatnú dňa 20.09.2015, keďže s neskoršími splátkami bol žalovaný v omeškaní ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti menej ako tri mesiace. Keďže sa pre nesplnenie uvedenej splátky stal zročným celý dlh, začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky, t.j. od 21.09.2015 (deň, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t.j. keď si žalobca mohol pre omeškanie žalovanej pohľadávky prvýkrát uplatniť na súde). Keďže ide o občianskoprávny vzťah, premlčacia doba bola trojročná a uplynula dňa 21.09.2018. Žaloba však bola súdu doručená až dňa 26.03.2019 teda po uplynutí premlčacej doby.

6. Právny predchodca žalobcu vo svojom vyjadrení k žalovaným podanému odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že je toho názoru, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Pokiaľ by bol súd toho názoru, že uplatnené úroky sú v rozpore so zákonom, uvedená skutočnosť aj z hľadiska praxe súdov Slovenskej republiky nespôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy, ale len bezúročnosť poskytnutého úveru. Je nepochybné, že poskytnutý úver je možné oddeliť na istinu a príslušenstvo, ktoré sú v zmysle uzatvorenej zmluvy riadne vyjadrené. Teda žalovaný je oboznámený s výškou istiny a príslušenstva, ktorú je povinný uhradiť.

Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukázal na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby

zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti žalobca poukázal na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň žalobca uviedol, že splátky sú splatné v zmysle čl. V Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.06.2019.

Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uviedol, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadaným iným dňom v mesiaci.

Žalobca je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odčitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“

Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukázal aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 22 splátok evidoval úhradu 17 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 19. nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.01.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.04.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.04.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukázal na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej

dňa 20.01.2016. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený, a preto veriteľ určil sám pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplateniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukázal na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatiť úver skôr než 19.05.2016 nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.05.2016.

Nad rámec uvedeného žalobca uviedol, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.01.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 20.04.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítat plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými.

7. Súd uznesením sp. zn.: 9Csp/45/2019 - 109 zo dňa 19.07.2019 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a to tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.08.2019.

8. Žalovaný na pojednávaní konanom na tunajšom súde uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Trvá na obsahu podaného odporu, v zmysle ktorého uviedol, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkovú, pre chýbajúce náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), nakoľko v zmluve nie je uvedené kde si má spotrebiteľ uplatniť reklamáciu a takisto pre chýbajúcu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), pre chýbajúci údaj o dobe trvania zmluvy. Vychádzajúc z vyššie uvedeného v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkovú. Od podania odporu žalovaný uhradil ďalšie dve splátky po 20,- eur a to za mesiac máj a mesiac jún 2019. Žalovaný predložil originál ústrižkov poštových poukážok o úhrade za mesiac jún 2019 a takisto za mesiac máj 2019 a predložil súčasne aj fotokópie týchto ústrižkov poštových poukážok za účelom, aby boli založené do spisu.

Žalovaný tiež zdôraznil, že trvá na vznesenej námietke premlčania, nakoľko za mesiac september 2015 nebola uhradená mesačná splátka a podľa názoru žalovaného už od splatnosti septembrovej splátky za rok 2015 začala plynúť premlčacia lehota, ktorá do podania žaloby uplynula.

9. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov - notárskou zápisnicou N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, opisom rozdelenia majetku a záväzkov - prílohou č. 1 projektu, plnou mocou, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky - zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou, doručenkou o doručení predžalobnej upomienky, ústrižkami poštových poukážok o uhrádzaní splátok úveru, potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi žalovaným, potvrdením o príjme žalovaného, prílohou č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, poštovým podacím hárkom č. EPH 165882280, oznámením o postúpení pohľadávky, odvolaním splnomocnenia, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, žiadosťou o postúpenie a prevod, odvolaním plnej moci.

10. V zmysle § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 18.06.2014:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju zamietol.

12. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

13. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. V prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský spor a preto všeobecná premlčacia doba je trojročná.

16. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Predmetom konania je zaplatenie peňažnej sumy 538,85 eur s príslušenstvom, z titulu neuhradeného zostatku spotrebiteľského úveru. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný dohodnutú mesačnú splátku úveru neuhradil za mesiace september, október, november, december 2015. Dňa 14.01.2016 uhradil 24,17 eur a dňa 16.03.2016 uhradil 2 x 24,17 eur. Následne splátky úveru uhrádzal nepravidelne. Vychádzajúc z listiny predloženej žalobcom - prehľad splátok a úhrad, žalovaný na úhradu úveru zaplatil 644,23 eur. V zmysle tejto listiny žalovaný poslednú úhradu v sume 20,- eur zaplatil dňa 17.01.2019. Z fotokópií ústrižkov poštových poukážok predloženými žalovaným spolu s odporom a na dnešnom pojednávaní vyplýva, že žalovaný za mesiace február, marec, apríl, máj a jún 2019 uhradil ešte 5 x 20,- eur na úhradu úveru, t. j. 100,- eur. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.06.2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 800,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli dohodnuté v sume 609,40 eur, celková čiastka, ktorú spotrebiteľ má zaplatiť činila 1.409,40 eur, mesačná splátka s poistením 24,17 eur, splátka 23,49 eur, počet splátok 60, sadzba poistenia 2,90 %, mesačná výška poistenia 0,68 eur, RPMN 28,1 %, fixná ročná úroková sadzba 28,1 %, priemerná hodnota RPMN 49,67 %, prvá splátka splatná dňa 20.07.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20-eho dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 6/2019.

20. Z predžalobnej upomienky vyplýva, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak do 05.05.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016, právny predchodca žalobcu bude oprávnený úver zosplatiť. Z doručky o doručení predžalobnej upomienky vyplýva, že táto listina bola doručená žalovanému dňa 06.04.2016. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.05.2016 vyplýva, že úver sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

21. Z vyššie uvedeného vyplýva, že k zosplateniu úveru došlo oznámením zo dňa 25.05.2016, avšak nie pre nezaplatenú splátku v mesiaci január 2016, ako to vyplýva z predžalobnej upomienky právneho

predchodcu žalobcu, pretože z prehľadu splátok a úhrad úveru predloženého žalobcom vyplýva, že splátka za mesiac január, splatná dňa 20.01.2016 bola uhradená 14.01.2016 v zmluve dohodnutej výške, t.j. 24,17 eur.

22. Nakoľko je nesporné, že k zosplatneniu úveru došlo, súd vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad úveru dospel k záveru, že k zosplatneniu úveru došlo pre nezaplatenú splátku v mesiaci septembri 2015, pretože žalovaný túto splátku neuhradil a nakoľko žaloba bola podaná dňa 26.03.2019, trojročná premičacia lehota začala plynúť odo dňa neuhradenia nezaplatenej splátky od 21.09.2015 a uplynula 21.09.2018, teda pred podaním žaloby, preto súd žalobou uplatnený nárok považuje za premičaný a nie vymáhateľný v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka. Je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 26.03.2019, aj pokiaľ by súd vychádzal z tvrdenia žalobcu, že k zosplatneniu úveru došlo pre splátku splatnú v mesiaci január 2016, aj tomto prípade by žalobou uplatnený nárok bol premičaný v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka z dôvodu márneho uplynutia trojročnej premičacej lehoty. Súd teda konštatuje, že žalobca si uplatňoval v rozpore s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka premičané právo zo spotrebiteľskej zmluvy a preto bolo potrebné jeho žalobu zamietnuť.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Náhrada trov konania bola žalovanému priznaná v rozsahu úspechu, to znamená v rozsahu 100 %.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. § 355 a § 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.